

Beköszöntő

Lehetőség vagy átok a válság?

Az elmúlt években nagy reményekkel és töretlen lelkesedéssel vetettük bele magunkat a hazai egészségügy jobbító szándékú kritikai formálásába, és egyre nagyobb hangsúlyt fektetünk arra ma is, hogy mindezt nemzetközi összehasonlítás tükrében tegyük. Ennek szellemében bővítettük az IME-META Országos Egészség-gazdaságtani Konferenciát angol nyelvű szekcióval, ahol a közép-kelet európai országok szakembereinek előadásai mellett már a nyugat-európai régióból is kapunk helyzetlemezést.

Célunk az IME lapszámainak minél szélesebb körben eljuttatni a nemzetközi olvasóközönséghez is, így a határon túli együttműködés keretében a magyarok területének intézményeibe küldött, nyomtatott sajtópéldányokon túl a PubMed referencia révén egy szélesebb közönség is megismerheti a publikációkat. Weboldalunk megújítása is ennek szellemében történt, hiszen nem csak remélhetőleg szebb, és az archívum komplex lekérdezhetősége révén praktikusabb lett, hanem most már a tartalmak angol nyelven is elérhetővé és kereshetővé váltak. A jövőben is fontosnak tartjuk a hazai olvasóközönséget, a döntéshozókat tájékoztatni a nemzetközi trendekről, és megosztani olyan külföldi példákat, amelyek részleges, de akár teljes körű alkalmazásai itthon is hasznosak lehetnek.

Továbbra is kitartó lendülettel dolgozunk azért, hogy a magyar egészségügy mind szerkezetét, mind forráselosztását tekintve „egészségesebbé váljon”. Ezért az IME hasábjain időről-időre foglalkozunk a hosszútávon fenntartható egészségügy kérdéseivel. A jelenlegi rendszer stabilizációjához szükséges nagy átalakítások nem történtek meg. Évről-évre megismétlődik az egészségügyi intézmények finanszírozásának problémája, az év végére egy- vagy kéthónapnyi bevételükkel meg egyező hiányt mutatnak, ennek ellenére az intézményrendszer gazdasági lehetőségeihez igazított adaptációja várat magára. A finanszírozási rések időleges betömésére alkalmazott pótmegoldások csak a problémák akut következményeit kezelik, de nem jelentenek tartós megoldást. Jelen gazdasági környezetben sem az egészségügyi beszállítók terhei, sem a költségvetési kiadások nem növelhetők tovább, és ezen az úton nem lehet hosszútávon finanszírozható egészségügyi rendszert biztosítani. A halogatott átalakítási döntések dilemmája abban áll, hogy miközben a cselekvésre fordítható idő végesen fogy, csupán görgetjük magunk előtt a gondokat, amelyek közben egyre nagyobbra nőnek, és ennek az árát végül ismét a társadalom fizeti meg. Néhány éven belül a Ratkó-korszakban születettek elérik a nyugdíjkorhatárt, amelyek egyenes következménye lesz a társadalombiztosítási alap bevételeinek és kiadásainak további romlása, nem is beszélve a nyugdíjak kérdéséről. A világgazdaság bennünket érintő régióiban pedig nem számolhatunk jelentős gazdasági fellendüléssel, vagyis nemzetgazdasági lehetőségeink sem fognak jelentősen javulni az elkövetkezendő években. Mindez azt jelenti, hogy mindösszesen egyetlen kormányzati ciklus áll rendelkezésre az egészségpolitika számára, hogy megtegye a szükséges lépéseket. A helyzet nem túlságosan biztató, de talán nem is annyira reménytelen. A válság egy lehetőség, hogy ráébredjünk, mennyire felelősségteljes döntéseket igényel az egészségügyi forrásaink elköltése úgy, hogy a lehető legnagyobb egészségnyereséget érjük el.

Az elmúlt években azért még reményt láttunk arra, hogy az egészségügy szereplői számára akár külön-külön is nyílhát megoldást jelentő út, a válságnak köszönhetően viszont ma már egyértelműen látszik, hogy ez csak széles társadalmi összefogással lehetséges. Ebben a partnerségben minden szereplőnek aktívan részt kell vállalnia, beleértve az egészségügyi kormányzatot is. A központosítás kiterjesztése a különböző közérdekű adatbázisok összekapcsolására kiváló lehetőséget adhatna, hogy sokkal pontosabb előrejelzéseket lehessen adni a kulcsfontosságú szakmapolitikai döntések meghozatalához. Az elektronikus klinikai adatkezelés rendszerének egységesítésével a jelenleg projekt alapon szerveződő regiszterek funkcionálisan kiterjeszthetők lennének, és segítségükkel sokkal pontosabb egészségügyi döntéshozatal válna lehetővé. Céltan lehetne megvizsgálni, hogy a klinikai gyakorlatban mely terápiák milyen eredményességgel teljesítenek, költséges és hosszadalmas klinikai és epidemiológiai vizsgálatok nélkül is. A betegutak és várólisták elemzése az ellátórendszer kapacitás szervezésének döntéseit segíthetné. Egyszerűen költséghatékonyan lehetne olyan adekvát egészségpolitikai és finanszírozási döntéseket meghozni, amelyek kapcsán jelenleg homályban tapogatózunk.

A konferencia programja célzottan a személyre szabott orvoslás, a célzott genetikai vizsgálatok, géndiagnosztika, az onkológia, a ritka betegségek, a prevenció és a vakcináció területein keresi a válságra az egészségügy gazdaságtana területén megoldást jelentő válaszokat. Az IME Szerkesztősége és a META tagsága nevében is remélem, hogy a konferencia hasznos információkkal szolgál a résztvevők számára, és ezáltal hozzájárulhatunk a „válságból kivezető” válaszok, de legalább az oda vezető gondolatok megfogalmazódásához.

Dr. Kósa József

Az Egészség-gazdaságtan rovat vezetője